

עפ"ג 8626/09/20 - ישראל שמעון כהן נגד מדינת ישראל, רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

עפ"ג 8626-09-20

ישראל שמעון כהן
ע"י ב"כ עו"ד רודנקו

המערער

מדינת ישראל רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגן הנשיא, השופט ירון מינטקביץ) מיום
2.7.20 בת"פ 72857-01-18.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בשבע עבירות של אי הגשת דוח במועד ונדון ל - 7.5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 30,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.
2. המערער הועמד לדין עם 3 חברות שעיסוקן בתחום ההסעדה, בהן היה מנהלן הפעיל (להלן: "החברות"). המערער לא הגיש את הדוחות השנתיים של החברות לשנים 2014 ו-2015, למרות שהיה חייב לעשות כן, ולא הגיש את הדוח האישי על הכנסותיו לשנת 2015. מחזורי העסקאות של שלושת החברות בשנים 2014 ו-2015 עלו על שבעה וחצי מיליון ₪.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול גזר הדין ולהחזרת התיק לבית משפט קמא לגזירת עונשו של המערער מחדש לאחר

הסרת המחדלים. לחלופין, הוא עותר להסתפק בעונש של מאסר מותנה וקנס בסכום נמוך. לגופו של הערעור נטען כי במטרה להסיר את המחדלים המערער ביקש לקבל לידי מרואת החשבון את המסמכים הרלוונטיים להגשת הדוחות החסרים. בקשתו סורבה עקב מחלוקת כספים ביניהם, ולפיכך ניהל המערער הליכי בורות נגד רואת החשבון. במועד מתן גזר הדין הגיעו לסיומם הליכי הבורות והמערער פעל לשלם את שכר הטרחה של רואת החשבון ובסמוך לאחר שניתן גזר הדין, קיבל לידי את המסמכים והעבירם לרו"ח מטעמו שהחל להכין את הדו"חות ולהסיר את המחדלים אל מול פקיד השומה.

הסנגור טוען עוד כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות המס מטילה ענישה מצמצמת במקרים בהם הוסרו המחדלים ומסתפקת, במאסר מותנה וקנס, בעוד במקרים בהם לא הוסרו המחדלים מוטל מאסר בפועל. בית משפט קמא נתן למערער אורכות רבות אך סרב לארכה האחרונה אותה ביקש לשם הסרת מחדליו. לעמדת הסנגור, נוכח הבדלי הענישה הייתה הצדקה לתת ארכה נוספת, בהתחשב בהליכי הבורות; מצבו הרפואי (בגינו הוגשו מסמכים רפואיים לבית משפט קמא) ומצבו הכלכלי של המערער בהיותו מצוי בהליכי פשיטת רגל שהקשו על הסרת המחדלים, ולא לגזור על המערער, הנעדר הרשעות קודמות, עונש ממושך של מאסר בפועל.

עוד נטען כי הקנס שהוטל על המערער גבוה מהקנס לו עתרה המשיבה וניתן חרף חוסר יכולתו הכלכלית לשלמו. ושגה בית משפט קמא בכך שלא פרס את הקנס לתשלומים באופן משמעותי יותר. הוסף, כי למערער נחוץ זמן על מנת להגיש דוחות מבוקרים נוכח הסרוב של שלטונות המס לקבל ממנו דוחות לא מבוקרים. מהדוחות הלא מבוקרים וכן מדוחות המע"מ שהוגשו, עולה כי למערער נגרמו הפסדים. נטען עוד כי במקרה דומה, הוחלט לבדוק את הדוחות הלא מבוקרים. על כן, יש להחזיר את התיק לבית משפט קמא על מנת לבדוק האם בדוחות הלא מבוקרים יש משום הסרת מחדל ובכל מקרה, יש להקל בעונשו.

4. ב"כ המשיבה טענה כי במקרים בהם הוגשו דוחות, אין כלל מחייב לפיו הגשת דוחות תביא לבירור ההתנהלות במסגרת הליך המנהלי. הכל תלוי בנסיבות. לענין הסרת המחדל - העת לעשות כן היא בעת ניהול ההליך בבית משפט קמא. במקרה שלפנינו לא היה מקום להגיש ערעור שכן למערער ניתנה שהות של שנתיים להסרת מחדלים, כאשר מתוך 14 דיונים התייצב המערער לשישה בלבד ובמועד גזר הדין לא הוגש כל דו"ח. באשר לדו"ח אישי, זה אינו צריך להיות מבוקר. הדוחות שהוגשו אינם מבוקרים, ללא הסתייגות וללא ביקורת נדרשת. הדבר מעיד על חוסר יכולת להעמיד דו"ח מבוקר כנדרש, על כן לא מדובר בהסרת מחדלים. פסק הדין בהליך הבורות שהתנהל בין המערער לרו"ח נבע מאי תשלום שכרה. כן באה הפניה להחלטה בענין דומה לרבות ניסיון להגשת דוחות לא מבוקרים בערכאת הערעור, ונקבע כי, למעשה, מדובר באי הגשת דוחות. לענין גובה הקנס - בית משפט גזר אותו לפי סעיף 113 לחוק ולא לפי עמדת המאשימה. על כן יש לדחות הערעור.

המערער הוסיף בטיעונו בפניו, כי הנו זכאי לכספים ממע"מ, נוצר עיכוב בהגשת הדוחות מחמת הליך הבורות ובהיותו מצוי בהליך פשיטת הרגל. עם זאת, עלה בידו בסופו של יום לשלם את שכר רואת החשבון.

דין

5. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה.

לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. במכלול השיקולים לקולה יש להביא בחשבון גם את נתוני האישיים של המערער ובכללם היותו אב לשמונה ילדים. עם זאת, בית משפט קמא קבע כי הטענות בדבר מצבו הכלכלי הדחוק של המערער והליכי פשיטת הרגל בהם הוא מצוי לא נתמכו בכל מסמך ויש קושי לקבלם. כך גם לענין מצבו הרפואי שלא הוכח והמערער אף לא העיד בענין זה.

לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע במשך כשנתיים ביחס לשלוש חברות שמחזור ההכנסות המצטבר שלהן עולה על 7.5 מיליון ₪. עבירות מיסים הינן קלות לביצוע וקשות לגילוי.

7. לענין המחדלים, קיים אומנם אינטרס ציבורי לעודד את הסרתם בעבירות מס, על-ידי הקלה מסויימת בעת גזירת הדין בענישה שמידתה תלויה בהיקף ההשבה. עיתוי הסרת המחדלים לצורך כך הינו "לפני הגשת כתב אישום ולכל המאוחר, בעת הדיון בערכאה הראשונה" (רע"פ 2237/07 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (15.07.2007)). הקלה בענישה, מקום בו הוסרו המחדלים, תגשים את התכלית להשלמת החסר בקופה הציבורית והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה. וכן, תעודד נאשם לקבל עליו את האחריות לביצוע העבירה. אין, בהיות נאשם, כבעניינו, מצוי בהליך פשיטת רגל כדי שייחשב כמי שהסיר את מחדליו ולהקל בעונשו (רעפ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל**, פסקות 14-16 (25.10.2015)).

8. בית משפט קמא נתן למערער אורכות רבות לצורך הסרת המחדלים והדיונים נמשכו למעלה משנתיים. ההליך התארך מעבר לסביר גם נוכח היעדרויות מרובות של המערער מההליכים ואף הוצאו נגדו לא פחות משמונה צווי הבאה. בית משפט קמא פירט כי חרף הארכות הממושכות שניתנו למערער, הוא לא פעל באופן ממשי על מנת לקדם את הסרת המחדל שעומד בעינו כבר חמש שנים.

לפיכך ובנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם, ואין מקום עתה, בשלב הערעור, להשיב הגלגל אחורנית כבקשת המערער.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 6/6/21 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, כב' באייר, תשפ"א, 4 במאי, 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

מרים ליפשיץ-פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד